

 TOKAI CARBON GROUP

ภาคผนวก ง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) ทำหนังสือขออนุญาตของงานหนังสือและของรางวัลไปอีก ๑๐๐ ใบตอน
ในราว ๒๔ ธันวาคม ๑๙๓๑ ก็ถึงที่วัดอู่ทองกับนิมร และร่วมจัดป
เวรณกิจของมารถึงสามวันมา ๑ ปี จะยังอีก ๑๐๐ มีอีกห่อของปากกนิมร
ข้อ ๕ การวัดเก่าตั้งจะอ้างการพบของแปลกใจนิมรว่า ๑ วันเมื่อไรเวลา
๔ ชั่วโมง ทำใจอยู่ที่จะบอกให้สังเกตไว้ด้วย ปีมะโรง ๒๒๓๓ ๒๒๓๔
ความตามกลีบให้ทราบแก่เขย

ข้อ ๖ การรักษากำหนดของกษัตริย์ในโครงการโดยออกใตช่หรือกษัตริย์ในเวลา
๑ ชั่วโมง ให้ใช้เครื่องระบอบกษัตริย์ในขณะ หรือขณะที่มีการประชุม
๒๐๖

ข้อ ๘ การรักษาลำเลียงของก๊าซหุงต้มไว้ตลอดอายุการใช้งาน ๒๔ ชั่วโมง หรือใน
เวลา ๑ ปี ให้ใช้วิธีการวัดความระเหิดทางวาลูมิทรีกัล วารี่ระบบอื่นที่กรมควบคุมมลพิษได้
กำหนดขึ้น

ข้อ ๔. การจัดหาภัณฑ์และเครื่องใช้ภายใน ๓ เดือน ให้ยื่นขอทราบแผนการกับ
 เครื่องใช้ภายในของกองช่างสุขาภิบาล (High Volume Sanitary) ที่จัดซื้อโดยตรงจาก
 แผนกของโยธาธิการและผังเมือง แล้วนำไปจัดทำรายละเอียดค่าใช้จ่าย
 รวมและขอคืน ภายหลังจากที่กรมโยธาธิการและผังเมืองได้พิจารณา
 ให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๕ การวินิจฉัยคดีของฝ่ายหนึ่งและของรวมหรือเป็นของของภาคี่หนึ่งไม่ตกอยู่ในเวลา ๒๔ ชั่วโมง เว้นแต่เวลา ๑ ปี ให้ใช้วิธีการควบคุมระบบการคลัง หรือระบบอื่นที่สมารถควบคุมเงินมีที่กำหนัดเพื่อ

ข้อ ๑๐ การวัดค่าที่ผลิตของพืชหรือการส่งออกซึ่งยาเสพติดเข้า หรือ ส่งออก
จากประเทศต่าง ๆ ไป และข้อส่งจากที่เดิมอย่างอื่น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
การวัดค่าที่ผลิตของพืชและพืชของยาเสพติด และข้อ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
จากไป และข้อส่งจากที่เดิมอย่างอื่น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๔
 ชวน เหล็กภัย
 นายกรัฐมนตรี

(ປະເພດສາມໂຮງລົງທຶນ) ຕໍ່ມາ ໑໐໙ ຄວາມ ເຂັ້ມ ໓໔ ການການ ໒໕໖໔)

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๔๗)

เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๒ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับวิธีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จึงมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๒๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ให้ปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกตามใน (๔) ของข้อ ๒ แห่งประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๔ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป และให้กำหนดค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป ดังนี้

“๔) ค่าเฉลี่ยของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๐.๑๒ ส่วนในล้านส่วน หรือไม่เกิน ๐.๓๐ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และค่าวัฏธรมเฉลี่ยรายปี (Annual Mean) ในเวลา ๑ ปี จะต้องไม่เกิน ๐.๐๔ ส่วนในล้านส่วน หรือไม่เกิน ๐.๑๐ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๓) ของข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๔ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป และให้กำหนดค่าต่อไปนี้แทน

“๒) ค่าเฉลี่ยของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๐.๑๒ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และค่าวัฏธรมเฉลี่ยรายปี (Annual Mean) ในเวลา ๑ ปี จะต้องไม่เกิน ๐.๐๕ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

(๓) ค่าเฉลี่ยของฝุ่นละอองรวมหรือฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐๐ ไมครอน ในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๐.๓๓ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และค่าวัฏธรมเฉลี่ยรายปี (Arithmetic Mean) ในเวลา ๑ ปี จะต้องไม่เกิน ๐.๑๐ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร”

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงนาม) จารุพงศ์ อายแสง
(นายจตุพรนต์ นายแสง)

รองนายกรัฐมนตรี

ปฏิบัติหน้าที่ประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๑๐๔ ง วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดมาตรฐานและองศาไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานและองศาไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป เพื่อเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๔) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการในคณะกรรมการต่าง ๆ ตามกฎหมาย และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี และมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๖ (พ.ศ. ๒๕๕๓) เรื่อง กำหนดมาตรฐานและองศาไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ กำหนดมาตรฐานและองศาไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ และตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ให้ค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๓๘.๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ข้อ ๓ กำหนดมาตรฐานและองศาไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ในเวลา ๑ ปี จะต้องไม่เกิน ๑๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ข้อ ๔ วิธีตรวจวัดค่าเฉลี่ยของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้ใช้วิธีการวัด ดังนี้

๔.๑ วิธีตรวจวัดอ้างอิง คือ วิธีการแก๊สโครมาโทกราฟี (Gravimetric)

๔.๒ วิธีตรวจวัดเทียบเท่า

(๑) วิธีแบบ เทปเคชัน เบตาเรดิเอชัน (Beta Radiation Attenuation หรือ Beta Ray Attenuation)

(๒) วิธีแบบโพรมิธีลไมด์ ออสซิลเลชัน ไมโครบาลานซ์ (Tapered Element Oscillating Microbalance; TEOM)

(๓) วิธีการกระจายแสง (Light Scattering)

(๔) วิธีเก็บตัวอย่างด้วยเครื่องมือเก็บตัวอย่างอากาศแบบไดโอดมิส (Dichotomous Air Sampler) และวิเคราะห์ด้วยวิธีการแก๊สโครมาโทกราฟี

(๕) วิธีอื่น ตามที่กรมควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๕ วิธีตรวจวัดค่าเฉลี่ยของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ตามข้อ ๔.๑ ให้ใช้วิธีตรวจวัดมาตรฐาน Federal Reference Method (FRM) และข้อ ๔.๒ ให้ใช้วิธีตรวจวัดเทียบเท่า Federal Equivalent Method (FEM) ตามที่องค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา (United States Environmental Protection Agency หรือ US EPA) กำหนด

ข้อ ๖ การตรวจวัดค่าเฉลี่ยของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ตามข้อ ๔ ให้ทำในบรรยากาศ ไปที่อุณหภูมิและความดันบรรยากาศจริง (Actual conditions) และต้องสูงจากพื้นดินอย่างน้อย ๑.๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑๕ เมตร

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๓ ให้กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไปไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าเฉลี่ยของก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๐.๑๑ ส่วนล้านหรือไม่เกิน ๐.๑๒ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

(๒) ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) ของก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์เป็นเวลา ๑ ปี จะต้องไม่เกิน ๐.๐๓ ส่วนล้านหรือไม่เกิน ๐.๐๔ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ข้อ ๔ การคำนวณค่าความเข้มข้นของก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไปให้คำนวณเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ๑ ปีรวมค่าเฉลี่ยรายปี และค่าเฉลี่ยรายปี ๒๕ องศาเซลเซียส

ข้อ ๕ การวัดค่าเฉลี่ยของก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง หรือค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) ในเวลา ๑ ปี ให้ใช้เครื่องมือวัดประเภทนี้ต่อไปยังระยะบนดินนี้กระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๕๒)

เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไป

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานค่าก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไปเพื่อเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๔) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงออกประกาศกำหนดมาตรฐานค่าก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไปไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“เครื่องมือวัดแบบเคมีมิเนสเซนส์” (Chemiluminescence) หมายความว่า เครื่องมือวัดก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์โดยใช้ก๊าซไอโซไซยาไนด์ (Isonitric acid) ในตัวออกไซด์ซึ่งถูกเปลี่ยนมาจากก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์แล้ววัดความเข้มของแสงซึ่งเกิดจากปฏิกิริยานี้ ๓ ที่ความยาวคลื่นที่ต่ำกว่า ๖๐๐ นาโนเมตร (Nanometer)

ข้อ ๒ ในที่นี้

(๑) ความใน (๒) ของข้อ ๒ แห่งประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

(๒) ความใน (๑) ของข้อ ๖ แห่งประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๕

เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์
ในบรรยากาศโดยทั่วไปเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดมาตรฐาน
ค่าก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไปเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“เครื่องวัดระบบ ยูวี ฟลูออเรสเซนซ์ (UV-Fluorescence)” หมายความว่า
เครื่องมือวัดค่าก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ โดยการใช้แสงอุลตราไวโอเลต (Ultraviolet) ทำ
ปฏิกิริยากับก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ แล้ววัดการแผ่รังสีแสงซึ่งเกิดจากปฏิกิริยาทั้ง ๓ ที่
ความยาวคลื่นระหว่าง ๑๒๐ ถึง ๑๕๐ นาโนเมตร

ข้อ ๒ ค่าเฉลี่ยค่าความเข้มข้นของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไป
เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง บริเวณพื้นที่ที่มีลักษณะ ลุ่มลาดชัน ล้ำตลิ่งชัน ล้ำตลิ่งชัน และ
ลำคลองแบบจะ ลำคลองแบบจะ จมหรือล้นตลิ่ง จะคิดเป็นค่า ๑.๕๐ ส่วนในล้านส่วน (ppm)
หรือไม่เกิน ๑.๓๐๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ข้อ ๓ ค่าเฉลี่ยค่าความเข้มข้นของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไป
เวลา ๑ ชั่วโมง บริเวณพื้นที่อื่นๆ เว้นแต่พื้นที่ตามข้อ ๒ จะคิดเป็นค่า ๑.๓๐ ส่วนในล้าน
ส่วน (ppm) หรือไม่เกิน ๑.๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ข้อ ๔ การกำหนดค่าความเข้มข้นของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในบรรยากาศโดย
ทั่วไปให้คำนวณที่ความถี่ ๑ บรรทัด และจุดเฉลี่ย ๒๕ องศาเซลเซียส
ข้อ ๕ การวัดค่าเฉลี่ยความเข้มข้นของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในบรรยากาศโดย
ทั่วไปเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง ตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้ใช้เครื่องมือ ยูวี ฟลูออเรสเซน
หรือระบบอื่นที่มีความถูกต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่น

ข้อ ๖ การวัดค่าเฉลี่ยค่าความเข้มข้นของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ให้ทำใน
บรรยากาศทั่วๆ ไป และต้องสุ่มวัดกันไม่น้อยกว่า ๓ เมตร เหนือพื้นดิน ๖ เมตร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับ ๑๑๓ ตอนที่ ๕๓ ๖ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ณ วันที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๕

เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่ากัวซัลเพื่อวัดค่าไอของไนโตรเจนในบรรยากาศโดยทั่วไป

ในมาตรา ๑ ชั่วโมง

ตามที่อันนาพรหมภวณินมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานค่ากัวซัลเพื่อวัดค่าไอของไนโตรเจนในบรรยากาศโดยทั่วไปในมาตรา ๑ ชั่วโมงไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ไนโตรเจนกัวซัล ๒ แห่งประเทศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ณ วันที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่ากัวซัลเพื่อวัดค่าไอของไนโตรเจนในบรรยากาศโดยทั่วไปในมาตรา ๑ ชั่วโมง

(๒) ไนโตรเจนกัวซัลในข้อ ๑ และข้อ ๔ แห่งประเทศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ณ วันที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่ากัวซัลเพื่อวัดค่าไอของไนโตรเจนในบรรยากาศโดยทั่วไปในมาตรา ๑ ชั่วโมง และให้ใช้ตามค่านี้

“ข้อ ๑ กำหนดค่าเฉลี่ยค่ากัวซัลเพื่อวัดค่าไอของไนโตรเจนในบรรยากาศโดยทั่วไปในมาตรา ๑ ชั่วโมง ละห้อยไม่เกิน ๐.๓๐ ถ้าเป็นค่าส่วน (พหุ) หรือไม่เกิน ๐.๔๐ ไม่เกินค่าเฉลี่ยค่ากัวซัล

“ข้อ ๔ การวัดค่าเฉลี่ยค่ากัวซัลเพื่อวัดค่าไอของไนโตรเจนในบรรยากาศโดยทั่วไปในมาตรา ๑ ชั่วโมง ตามข้อ ๑ ให้ใช้เครื่องวัดค่ากัวซัล หรือระบบอื่นที่กรมการสิ่งแวดล้อมกำหนดในการใช้งานต่อไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔
(นายพร พูล-แสง)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่

ประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๓๙-๓๙๔ นายพร พูล-แสง ๒๕๔๔

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

เรื่อง กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไปไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"ระดับเสียงโดยทั่วไป" หมายความว่า ระดับเสียงที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อม "การระดับเสียงสูงสุด" หมายความว่า การระดับเสียงสูงสุดที่เกิดขึ้นเฉพาะโดยเฉพาะแห่งการตรวจวัดระดับเสียง โดยมีหน่วยเป็นเดซิเบล หรือ dB (A) "การระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง" หมายความว่า การระดับเสียงเฉลี่ยทั้งวันทั้งคืน (๒๔ hours A-weighted Equivalent Continuous Sound Level) ซึ่งวัดโดยใช้อำนาจ ๒๔ hr โดยมีหน่วยเป็นเดซิเบล หรือ dB (A)

"มาตรฐานเสียง" หมายความว่า ระดับที่ระดับเสียงตามกฎหมายมาตรฐาน IEC ๖๕๐ หรือ IEC ๕๐๔ ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC)

ข้อ ๒ ให้กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไปไว้ดังต่อไปนี้

- (๑) การระดับเสียงสูงสุด ไม่เกิน ๑๐๕ เดซิเบล
- (๒) การระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๗๐ เดซิเบล

ข้อ ๓

การตรวจวัดระดับเสียงโดยทั่วไป ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้
(๑) การตรวจวัดการระดับเสียงสูงสุด ให้ใช้มาตรวัดเสียงควรวัดระดับเสียงในบริเวณที่มีคนอยู่หรือพักอยู่

(๒) การตรวจวัดการระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ให้ใช้มาตรวัดเสียงควรวัดระดับเสียงโดยเฉลี่ยที่จุดลดเวลา ๒๔ ชั่วโมงใดๆ

(๓) การวัดระดับเสียงในสภาพแวดล้อมที่เสียงมีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็วสูงเกิน ๑.๒๐ เมตร โดยวิธีที่ ๑.๕๐ เมตร ตามแนวราบรอบๆ โครไม่ห่อหุ้ม ไม่ทำกำแพงหรือสิ่งใดที่มีคุณสมบัติในการสะท้อนเสียงดังควรอยู่

(๔) การวัดระดับเสียงในสภาพแวดล้อมที่มีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็วสูงเกิน ๑.๒๐ เมตร โดยวิธีที่ ๑.๑๐ เมตร ตามแนวราบรอบๆ โครไม่ห่อหุ้ม ไม่ทำกำแพงหรือสิ่งใดที่มีคุณสมบัติในการสะท้อนเสียงดังควรอยู่และห้องข้างเคียงของทางหรือห้องทางที่ติดต่อกับอาคารอย่างใด ๑.๕๐ เมตร

ข้อ ๔ การคำนวณการระดับเสียงเฉลี่ยเป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ตามกฎหมาย (Measurement for Statistical, ISO) กำหนด ซึ่งการคำนวณจะประกาศเป็นราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับ ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ง วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๐

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดค่าระดับเสียงรบกวนและระดับเสียงที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน

พ.ศ. ๒๕๔๔

บทบัญญัติในข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดตั้งและการบริหารราชการของกระทรวงมหาดไทย มีผลใช้บังคับได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรงงานและกฎกระทรวงว่าด้วยการประกอบโรงงานได้ยกเลิกไป

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“เสียงรบกวน” หมายความว่า ระดับเสียงรบกวนที่วัดในโรงงาน ที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ขณะมีการรบกวน ซึ่งมีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงพื้นฐาน และมีระดับการรบกวนเกินกว่าที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

“ระดับเสียงพื้นฐาน” หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดในสิ่งแวดล้อมขณะ ขณะยังไม่มีเสียงรบกวนจากการประกอบกิจการโรงงาน เป็นระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไคที่ ๕๐ (Percentile Level 90, L_{90})

“ระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไคที่ ๕๐ (L_{90})” หมายความว่า ระดับเสียงที่ร้อยละ ๕๐ ของเวลาที่ตรวจวัดจะมีระดับเสียงเกินระดับนี้

“ระดับเสียงขณะมีการรบกวน” หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดเกี่ยวกับเวลาจากการประกอบกิจการโรงงานขณะเกิดเสียงรบกวน

“ระดับการรบกวน” หมายความว่า ระดับความแตกต่างของระดับเสียงขณะมีการรบกวนกับระดับเสียงพื้นฐาน

“ระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง” หมายความว่า ระดับเสียงเฉลี่ยที่วัดในโรงงานที่มีพลังงานเทียบเท่าระดับเสียงที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งมีระดับเสียงเปลี่ยนแปลงตามเวลาในช่วง ๒๔ ชั่วโมง (24 hours A-weighted Equivalent Continuous Sound Level) ซึ่งวัดโดยใช้เวลา 24 hr โดยคำนวณเป็น

เดซิเบล หรือ dB(A)

“ระดับเสียงสูงสุด” หมายความว่า ระดับเสียงสูงสุดของบริเวณ โรงงาน ที่เกิดขึ้นในขณะใดขณะหนึ่ง ระหว่างการตรวจระดับเสียง โดยนับว่าเป็นเดซิเบล หรือ dB(A)

“มาตรฐานเสียง” หมายความว่า เครื่องวัดระดับเสียงตามมาตรฐาน IEC 60804 หรือ IEC 61672 ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC)

ข้อ ๒ ค่าระดับการรบกวน ที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ไม่นเกิน ๑๐ เดซิเบล
ข้อ ๓ ค่าระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ไม่นเกิน ๑๐ เดซิเบล

ข้อ ๔ ค่าระดับเสียงสูงสุด ที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ไม่นเกิน ๑๑๕ เดซิเบล
ข้อ ๕ วิธีการตรวจวัดระดับเสียงการรบกวน ระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง และระดับเสียงสูงสุด

ที่ได้ออกมาจากการประกอบกิจการ โรงงาน ให้มีค่า ไม่เกินที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

สุวิทย์ จึงรุ่งเรืองกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

เรื่อง กำหนดเสียงรบกวน

โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุงมาตรฐานระดับเสียงรบกวน ให้เหมาะสมกับคุณภาพและ
ลักษณะทางวิทยาศาสตร์ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้นั้นจึงทรงชกษกิจสังคมและหลักนโยบายที่เกี่ยวข้อง
อย่างถี่ถ้วนจนความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๓๕ และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๑/๒๕๕๐ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
จึงขอประกาศกำหนดระดับเสียงรบกวน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๓)
ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๓ เรื่อง กำหนดเสียงรบกวน

ข้อ ๒ ให้กำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ
ตามระดับการรบกวนที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับเสียงรบกวนตามวรรคแรก ให้ถือว่าเป็น
เสียงรบกวน

ข้อ ๓ วิธีการตรวจวัดระดับเสียงทั้งฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัด
และคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และเงื่อนไขเพื่อการตรวจวัด
เสียงรบกวนให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

โศสิต ปิยะมิตรย์

รองนายกรัฐมนตรี

กระทรวงมหาดราชกิจแวดล้อมแห่งชาติ